

Asia T-86/03

Holcim (Ranska) SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano — Sakon määräämistä kantajalle koskevan päätöksen kumoaminen — Komission kieltäytyminen maksamasta korkoja sakon määrälle — Vahingonkorvaus

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto)
4.5.2005 II - 1542

Määräyksen tiivistelmä

1. *Kumoamiskanne — Kumoamistuomio — Vaikutukset — Tuomio, jolla kumotaan yritykselle kilpailusääntöjen rikkomisesta määrätty sakko tai alennetaan sitä — Täytäntöönpanotoimien toteuttamista koskeva velvollisuus — Ullottuvuus — Aiheettömästi maksetun määrän palauttaminen ja viivästyskorkojen maksaminen (EY 233 artikla)*

2. *Kumoamiskanne — Kumoamistuomio — Tuomio, jolla kumotaan yritykselle kilpailusääntöjen rikkomisesta määrätty sakko tai alennetaan sitä — Täytäntöönpanotoimien toteuttamista koskevan velvollisuuden laiminlyönti — Käytettävissä olevat oikeussuojakeinot*

(EY 232, EY 233, EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta)

3. *Vahingonkorvauskanne — Kanteen nostamisen määräajat — Viiden vuoden vanhentumisaika — Toimielimille osoitettu vahingonkorvausvaatimus, jonka jälkeen ei ole nostettu kumoamiskannetta eikä laiminlyöntikannetta — Vaikutuksettomuus*

(EY 230 ja EY 232 artikla; yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artikla)

1. Tuomion, jolla kumotaan yritykselle kilpailusääntöjen rikkomisen perusteella määrätty sakko tai alennetaan kyseisen sakon määrää, täytäntöönpanon varmistamista koskevat komission EY 233 artiklan mukaiset velvoitteet käsittävät ensiksi komission velvoitteen palauttaa kokonaan tai osittain kyseisen yrityksen maksaman sakon määrä siltä osin kuin tämä maksu on katsottava kumoamispäätöksen nojalla aiheettomaksi. Tämä velvoite koskee aiheettomasti maksetun sakon pääoman lisäksi myös tälle määrälle maksettavaa viivästyskorkoa.

täytäntöön panemiseksi tarvittavaa toimenpidettä ja laiminlyö näin ollen EY 233 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

(ks. 30 ja 31 kohta)

Tästä seuraa, että koska komissio ei ole maksanut lainkaan viivästyskorkoa tuomion perusteella palautetun sakon pääomalle, se ei ole toteuttanut tuomion

2. Oikeussuojakeinoihin, joita asianosainen voi käyttää tapauksessa, jossa komission väitetään laiminlyöneen EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa sellaisen tuomion täytäntöönpanemiseksi, jolla kumotaan yritykselle kilpailusääntöjen rikkomisen perusteella määrätty sakko tai alennetaan kyseisen sakon määrää, kuuluvat vaihtoehtoisesti joko EY 232 artiklassa tarkoitettu laiminlyöntikanne tai EY 235 artiklassa ja EY 288 artiklan toisessa

kohdassa tarkoitettu vahingonkorvauskanne.

(ks. 33 kohta)

3. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklaa, joka koskee toimielinten sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien kanteiden nostamista koskevaa määräaika, ei saa tulkita siten, että henkilön, joka osoittaa toimivaltaiselle toimielimelle vaatimuksen ennen siinä tarkoitettun viiden vuoden vanhentumisaajan päättymistä, on katsottava menettäneen oikeutensa, jollei hän nosta vahingonkorvauskannetta joko EY 230 artiklan mukaisessa kahden kuukauden määräajassa tapauksessa, jossa tästä vaatimuksesta kieltäytymistä koskeva päätös annetaan hänelle tiedoksi, tai EY 232 artiklan toisen kohdan mukaisessa kahden kuukauden määräajassa tapauksessa, jossa asianomainen toimielin ei ole antanut ratkaisua kahden kuukauden kuluessa tämän vaatimuksen esittämisestä.

Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan toisen ja kolmannen virkkeen sanamuodosta käy ilmi, että tämän määräyksen tarkoituksena ei ole lyhentää viiden vuoden vanhentumisaikaa, vaan sen tarkoituksena on suojella asianomaisia estämällä tiettyjen ajanjaksojen sisällyttäminen kyseisen määräajan laskentaan. Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan kolmannen virkkeen tarkoituksena on siten ainoastaan lykätä viiden vuoden määräajan päättymistä, kun EY 230 tai EY 232 artiklassa tarkoitettu määräaika alkaa kulua ennen määräajan päättymistä nostetun kanteen tai esitetyn vaatimuksen vuoksi. Kyseisen virkkeen soveltaminen ei voi missään tapauksessa lyhentää 46 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua viiden vuoden vanhentumisaikaa.

(ks. 38 ja 39 kohta)